

சிவப்பாவை

பாடல் - 1

"மார்க்கழி சிவகன் மகிந்தனறந்த நன்னாளால்
 ந்ராடப் போதுவீர் போதுமினோ தெரினடியீர்
 சீர்மல்கும் சையப்பாடிச் செலவச் சிவமீர்கான்
 கூர்வேலி கொடுந்தொழிலன் நந்திகோ பன்மெரன்
 ஏராரிந்த கண்ணி யகோதை கினம்சிவகம்
 காரீமெனி செவ்வண் ககிரீமதியம் போலிமுக்கீதான்
 நாரை யணனை நமக்கே பறை கருவான்
 பாறோர் ழகடிப் படிந்தேலோர் எம்பாவாய்."

விளக்கம் :-

மார்க்கழி மகம் பிறந்த விடபடி ஒரு நிலவு ஒளிவீசுகிறது.
 செலவ உறும் நினைந்த சையப்பாடியில் உழிக்கும் அடியிய
 மாந்தையர்களை! அடியிய அணிகலன்களை அணிந்த கண்ணியரே!
 எழுந்திருங்கள். அணியு தாம் அகிலையில் ந்ராடக் கினம்புலோம்.
 கூர்வைபாண உலையன் நம்கைப் படிக்கிந்த உரும் அரிய தொழிலை
 செய்யும் நந்திகோமன், அடியிய கண்கணையுடைய யகோதாபிராடபு
 அகியோரின் சிவகம் போன்ற மகனும், கரிய நிறந்தவனும், காமரை
 மலரைப் போன்ற சிவந்த கண்களை உடையவனும், கரிய, சந்திரர்களை
 போல பிரகாசிக்கும் கிருகுகீதையுடையவனும், நாராயணனை கண்கணை
 அழகிந்த நமக்கே அணிக் குற காக்கிருக்கிறான். அண்ணா நாம் பாடி
 ழகடிந்தால் அந்த உலகமே நம்கை உழிக்கும் அணியு கூறி
 தொழியரை நெண்டி ந்ராடக் அழைக்கிறான் அண்டான்.

"ஆதி உலகநீத உத்தமன் போயபு
 நாடிகள் நம் பாணைகூச் சாந்தி நீராடினால
 தாமிசீற நாடுலலாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
 ஆவிக பொருகிசந்திதல் ஊடு கயங்கு
 முகிலைதையி போதில் பொறிவண்ட கண்டபம்ப
 தேவிசாரித புக்கிருந்த சீர்தீர முலை பற்றி
 இளங்கி குபடு நினைகிடம் உள்சலி பெரும் பசுக்கள்
 நிவிசாத செலவம் நினைந்திடுவோர் எம்பாவாயி."

விளக்கம்:-

சிறுமியே! நம் பரந்தாமன் வாமன அவதாரத்தில் முன்னாடினான்

விண்ணையும் மண்ணையும் சிதைத்து கண்ணையாகக்கிட்டுக் கொண்ட உத்தமன்
 சிவனது சிறுபிம்பம் கொண்ட உத்தமனாகிற்று மாறு. நம் பாணைகூ
 மலர்கள் சாந்தி அடிபடுவதற்கு முன் நீராடி செலவையம். அந்த விரதம்
 இருப்பதால், உலகம் முழுவதும் மாகும் முன்புணை மறை பெய்து கண்ணீர்
 சிலிவாகு துறையாயி போகவே. மறை காரணமாக உயலிகளில் செந்திரம்
 செழித்து உளரும். மீன்கள் உயல்களை பாடிநீடுவாய் மகிழும். குவளை
 மலர்களில் ஹரிசைனையுடைய உண்குகள் குகன் குடிக்க அந்த சிறுபிம்ப
 சிங்கம். உள்சலி போன்ற பசுக்கள் பாலை நிரும்புதும். எல்லாம் வற்றாக
 செலவத்தாக அந்த விரதம் தரும்.

"திட்டி மண்டிக்கண்ணா! ஒன்றி ந் தைசூரவேல்
 திட்டியன் புக்க முகந்தவொரு சூரீகீதேறி
 பாடியந் தொளுதாய் பற்பநா பனிதாண்டியில்
 திட்டிபோல் மின்னி உலம்புரிபோல் நினைந்திரீகீத்
 தாயுடைய சாரீரீகம் உதைகீத சீரமண்டிபோல்
 உடைய உலகினில் பெய்திபாய் நாங்குகும்
 மாரீசுதி நீரள மகிழ்ந்தேலோர் அம்பாவாய்".

வினாக்கள்:-

மேகந்திரீக அகியதியான பர்ஜாந்யனே! நாங்கன் சொலிவதைக்
 கேள். உண்ணியம் ஒரு சொடகு கண்ணிணரீக நடவதைகீத் கொண்டுள்ளே.
 தலை தீர் முடிவதையும் முகர்ந்தி செண்டு மெலை சென்றி உலகானும்
 முகலிவதாடிய கண்ணினிந் நிரும் போல் கருகீத் உலிதாமயானி தொண்டிண
 யுடைய பதிமநாயனினி சீக்தரீகைப் போலி மின்னலை வீசி, உலம்புரிசந்த
 ஒலிப்பத போல் கிடய ஒலியெழுப்பி, வென்றினைய மட்டுமே நாட்டும் சிவந்த
 சாரீரீகம் எண்ணும் அலிலிலி கருகீத் புறப்பும் அம்புகணாய் போலி லுட
 பெய்திவாயாக! அம்மண்டியால் நாங்கன் கிழிவதில் மகிழ்வுடன் வாழ்கோம்.
 மாரீசுதி நீரளவுக்காக அலிவா நீரிநிலைகணாயும் நிரப்பி அநிகணா
 மகிழ்ச்சியடையச் செய்வாயாக!

"மாயண மணிய வடமதாரை மைந்தனை
 தாய பெருநீர் யமுனைக் கண்ணனை
 ஆயர் சேய்க்கினிலி கோணியும் அணிவின்க்கை
 காணயக் குலவினக்கம் செய்கு காடொத்தனை
 தூணியோமாய் உந்த நாம தூமலிக்கு தூவிக்குகூடு
 உயினாவி பாடி மணக்கினால சிந்திக்க ~~கூடு~~
 போய பிண்டியும் முகடுவாணி தீண்டினாயும்
 தியனிலி தூகூடும் செம்பேலோரி எம்பாவாய்."

வினக்கம்:-

உயிர்முக்திய செயல்களைச் செய்பவரும், பகலாயும், மதுராபுரிமலை
 அங்குமிக்கவரும், பெருகியோடும் தாயினையான தீண்டி கொண்ட யமுனை
 நதிக்கரைமலி உணையாடி மகிழ்ந்தவரும், ஆயர்க்குத்திலி பிறந்த அடியிய
 உணக்க போனிருவரும், தேவசி காயாரினி உயற்கூடு பெருமை அளித்தவரும்,
 கிணக்கு செஞ்சடை பொருக்காத யடுகாசை காய் இருப்பிலி கயிற்றைக்
 கட்ட அக அகூக்கியதால் ஏற்பட்ட கடுமைய உடையவரும் அன் எந்நீர்
 கண்ணனை, நாநீக்கி தாயினையாக தீரடி மணி வீசும் மலர்க்கூடல்
 காண முடியுமெனும். அனை மனதில் அகூக்கி அவன் முகடி பாடினாலே
 போகும்! செய்த பாவ பலன்களும், செய்கின்ற பாவ பலன்களும் தியனில்
 மருந்த தூக போல காணாமலி போய்விடும்.

"மன்கும் சிலம்பின் காணி மனிதையன் கோயிலி
 வெளினை வினிகாங்கினை பேரரவம் கோயலையோ?
 பனிமாய் எழுந்திராய்! பெய்முலை நடுகிணிக
 கனிவச் சகடம் சலக்கியக் காலைக்கி
 வெளினை அரவில துயிலமர்ந்த விகினை
 உள்வீச்சக் கொண்டு முனிவர்க்கும் போகிகளும்
 மினை எழுந்த அரிமயனீற பேரரவம்
 உள்வம் மருந்த கனிமீர்க்குலோரி எம்பாவாய்."

விளக்கம்:-

அன்பிற்காடியே! நீ உடனே எழுந்திரு! பறவைகள் அகாணையி
 எழுந்த கீச்சிடும் அனிய வுலி அன்றும் கேட்கவில்லையா? கருடனை
 வாக்காங்கக் கொண்ட அபிரானின் கோயிலில் வெளினை நிறு சநீகென்
 எழுப்பும் முடிக்கம் காணில் விடிவிலையா? பெய் உறவம் எழுந்த.
 சூரினைக் கொல்ல வந்த மூத்தி என்னு அருக்கியிடம் பாலி குடிபடி
 போலி நன்கு அவளது உயிரைப் பற்றிவனும், சக்கர உறவில் வந்த சகலன்
 என்னு அருக்கினி உயிரைக் குடிசூழலான கண்ணபிரானை போகிகளும்
 முனிவர்க்கும் "ஊரி ஊரி" என்னு அகல்க்கும் குறுமா உண்ண எட்ட
 விவலை! உடனே எழுந்த இவற்றையிலலாம் கேட்டு உள்வம் கனிமீவாயக

"கீசுக்க எண்ணெய்க்கும் அண்ணாச்சாக்கிதான் கலந்து
 சின பிச்சுரவம் கேட்குமல்லையோ? பெய்யப்பெண்ணீணை!
 காசும் மாறியும் கலையும்க் கைபிரிச்சு
 வாச நூறுநூறுல் அயிச்சியர் மகிசினால்
 ஆசை பருக்க குயர் சிறும் கேட்குமல்லையோ?
 நாயக் பெண்ணிமனைய! நாரயணான் முரிச்சி
 சேவையை பாடவும் நீ கேட்கே கிச்சியோ?
 சேதம் உடையாய்! கிறவேலோர் எம்பாவாய்."

விளக்கம் :-

சிறுவிலிவாசனோ! அண்ணாச்சாக்கிதான் அண்ணாச்சாக்கியும் வலியலிசெவிகள்
 கிச்சிடும் நூறும், அனை கற்கள் குணையுடன் புகும் ஆலியும் உண்க
 கேட்கவிலிசையா? ஆண்கள் வாணை மிக்க கந்திரை உடைய அயிச்சுவீ
 பெண்ணி மகிசு கெண்ட குயர் கலையும் ஆசையும், அப்போது அவர்களை
 கடுக்கிவி அணிச்சாண்ட சச்சாக்கியும், அண்ணாச்சாலியும் அனைந்து
 ஆலியெழுப்புவது அணியுமோ கேட்கவிலிசையா? எல்லோருக்கும் குணமை
 நூறு அனைத்து செல்காகக் சொண்ட பெண்ணை! நாசிகள்
 நாரயணான் சேவையை மகிச்சு பாடுவது உன் காதலி கேட்கும்
 உறவினம் கைமாற்றினா? பிரச்சினா முக்கிரைக் கொண்டவனோ! உன்
 வீட்டுக்காரைக் கிற.

"கிழ்வானம் வெள்ளென்று என்மை சிந்திடு
 மெய்யான பரந்தனவான் மிக்கின மரணமகனம்
 போவான் போகின்றானு போகாமல் காத்திருக்க
 கையவான் வந்த நின்றுமாம் போகக் காலமாய
 மறையி! அழகிராய் பாடிப் பறைவிடுகாணிடு
 மறையி மறந்தகாண லலிதர மாலடிய
 தேவாதி தேவதைச் சேன்று நாம் சேவகால
 சூகி என்னு சூரய்தே அருளிலோர் அம்பாவாயி."

விளக்கம் :-

மகிழ்ச்சியை மட்டுமே சொந்தமாகக் கொண்ட சிதை போன்ற
 அழக கொண்ட பெண்ணே! கிழ்க்கு வெள்ளென்று. என்மைகளை
 மெய்ச்சுவைக்காக மகிழ்வு அகநாடிகளில் பரந்து நிற்கின்றன.
 அநேகமாக அல்லாப் பெண்களும் நீராடுகின்றன ~~மேலும்~~ ~~மேலும்~~
 உந்தி சேர்ந்து விட்டார்கள். அவர்கள், உடனே குறித்து போக வேண்டும்
 என அசுரப்படுத்தினார்கள். அவர்களை உணக்காக கடுங்க நிழுகி
 விட்டு, உண்ணக் கூடிக் கூடி அழைக்கிறோம். தேவி என்னும்
 சூத்கள் சேர்ந்த உடலில் வந்த போது அந் அறப்பயிபட்ட சூத்கள்
 உள்விட்ட மலர்களை வெள்ளென்றும், தேவாதி தேவநாமிய ஸ்ரீ
 சிந்திணனை நாம் உணர்வின், அல்ல "சூகி" என்னு அழகி
 கொண்ட நான்க அருள் சூரவான். பெண்ணே! உடன சிந்தி
 உருவாயாக.

பாடல் - 9

" தாமணி மாடத்தே அந்நயம் உணர்க்கொரிய
 தாயம் கட்டித் தயலணை மெல் கண்டளவும்
 மாமணம் மகளை! மணிச்சுறம் தான் திருவாய்
 மாமன் ! அணை அடையீடுரா? உன்மகன் தான்
 உணமையா அணிநிச செவியா, அணந்தலோ?
 ஏமலிபருந்தயல் மந்திரப்பட்டாளோ?
 மாமயன் மாதவன் தைகுந்தன் என்மென்மு
 நாமம் பலவும் நவணிகுலோர் அம்பாவாய்."

விளக்கம்:-

பிரகாசமான நவரத்தினநிலாவி கட்டப்பட்ட மாணிக்கமேல்,
 அந்நிசுசூடி உணர்க்கொரிய நயமணக்கிரமியம் மணம் வீச, அடிய பஞ்ச
 மெய்யையில் உறந்தும் எங்கள் மாமணம் மகளை! உன் வீட்டு மணிச்சுறம்
 திருப்பாயாக. எங்கள் அம்ம மாமியே! அணை நீ அடைய. உன் மணை
 அந்தணை நேரமாக எங்கள் கூவி அழைக்கிறோம்! அவன் பகிலே
 சொல்லவில்லையே! அவன் உணமையா? செவியா? சோமயலி அணை அட
 கொண்ட விட்டதா? அல்லது ஏழு முடியாதபடி குகாவத் மந்திரத்தில் சித்தி
 விட்டானா? உடனே அழு. எங்கள் திணைந்த மாயங்கள் செய்பவன்,
 மாதவந்தக் சொந்தக்காரன், தைகுண்டத்திக்கு அழிபதி என்மென்மு
 அந்த நாயணைனினை திருநாமங்களைச் சொல்.

"நேற்றாய்ச் சுவர்க்கம் புதிதென்று சிட்மணாய்!
 மாற்றமும் காறோ? உபகல கிறுபாதாரீ
 நூற்றுகி ஊழாய்ப்பு நாரயணனை நம்மால்
 போதும் பண்புநம் புண்ணியனால் பண்பொருநான்
 கூற்றுகினை வாயிவீழ்ந்த கும்பகரிணையும்
 கொற்றும் உணக்கெ பெருந்தயில் கந்தானோ?"
 அன்ற அணந்தலி உடையாய்! அருவிலமே!
 நேற்றமாய் வந்த கிறுலலோர் எம்பாவாய்."

விளக்கம்: ~

முற்பிறவியில் எம்பெருமான் நாரயணனை எண்ணி
 நோன்பிடுந்தனை பயனாக, அப்பொழுது சொர்க்கம் போலி சுகந்தை
 அனுபவிக்க கின்ற பெண்ணை! உன் இலக்கணை கிறக்காவட்டாயும்
 பரவாயிலீலை. பேசவும் மாட்டாயோ? நயமணம் வீசும் சுகந்தைய
 காலையில் எணிந்த நாரயணனை நாம் போற்றி பாடினால் அவன் நம்
 சாதாரணத்தைய மனை உடனே கருவான். முன்றொரு காலத்தில்,
 கும்பகரிணன் எண்பவனை சூக்கிரந்த உதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள்.
 உன் சூக்கிரதயி பார்த்தால், ந் அவனையும் கொற்கடித்து
 விடுவாய் போல் தெரிகிறது. சோம்பல் கிலக்கமே! கிடைத்தற்கரிய
 அணிகலனே! அந்த சூடுமாற்றமும் இல்லாமல் கருவை கிறுந்து வெளியே
 உா .

"சுற்றிக் கண்ணகி கண்ணகி பங்குநீது
 சான்றாள் கீழ்ப்படியச் சென்று செருகச் செய்யும்
 சூற்றொணர்நிலாநகு கோவலர் கும் பொற்கொடியே
 ழுற்றைய அல்கை முனையிலே போகராய்
 சூற்றகீழ்க் கொடியார் எல்லாநும் வந்திடுநீ
 சூற்றும் ழுத்கு முகிலிவண்ணைப் போய்ப்பா
 சூற்றாநகு இயசாதே செலிவயெண்பாடறு ! நீ
 சூற்றுகூடு உறநீகும் பொருளைலோர் எம்பாவாய்."

விளக்கம்:-

கண்ணகியைப் பற்றிப் பார்த்துக் கொள்ளும் போது கண்ணகியின்
 தனித்தனியே பணக்கொடுக்காது எளிதில் நின்று போகும் தன்மைபுடையவா
 மாமனருவற்றவையானது போலானது கருவிக் கீழ்க்கின்று பொற்கொடியே!
 ழுற்றில் கருக்கம் பாய்வின புகுந்தடி போன்ற அல்கை உடைய மயிலி
 போன்றவனே! நம் சூற்றிழையுள்ள எல்லாந் கொடியரும் உன் வீட்டு
 வாசலில் மெல்கண்ணாடிய கண்ணகியை ழுத்கு பாடி கொண்டு
 கருக்கிறார்கள். செலிவயெண்பாடறு ழுற்றினாய் காப்புவனே!
 கண்ணகியல்லாம் இடம் அணையாமலும், இயசாமலும் உறநீகிக் கொண்டு
 கருக்கிறாயே! அரிசுதன்ற கருவிக் உறநீகிக் கொண்டு உணக்க என்ன பண
 கிதும் போகிறது?

"உங்கள் புத்தகைகளைக் கொடுத்தது உரையார்
 வசதிகளுக்காக வாய்நெகிழ்ச்சிச் சாப்பல்
 உரையர் சம்பந்தினை அணர்
 செந்தில் பொய்க்கணை வெண்பல் கவச்சுவர்
 அங்கம் கிண்கிணையில் சிந்திநவான் போகநீசார்
 அங்கணை முண்டம் எழுப்புவான் உரைய்பேசும்
 நந்திகாய்! எழுச்சிநாய் நுணாநாய் நுணாநாய்!
 சங்கைப் சங்கரம் குந்தம் சங்கையின் ~~கிண்கிணை~~
 பாங்கையக் கண்ணாணை பங்கையர் அம்பாவாய்."

விளக்கம்:-

சாங்கணை முண்டநாகவே வந்த எழுப்புவான் அன்று வீரம்
 பேசிய பெண்ணே! கொடுக்க உரையைக் கந்திநந்திகை ~~கிண்கிணை~~
 வெண்பல் கவச்சுவர் உரையர் சம்பந்தினை அணர் கொடுத்தது உரையார்
 செந்தில் பொய்க்கணை வெண்பல் கவச்சுவர். சாங்கை உண்பண்ணிந்த
 அங்கம் அங்கம் வெண்பந்தன் மூலியைக் கொயிலிணை
 நோக்கி, கிண்கிணை முண்டம் சேய்க்கிணை சென்ற
 வெண்பந்திண்கிணை. சாங்கை பெண்ணே! அங்கம் சங்கரம்
 குந்திய பவணை கந்திணை உண்பவனும், காலரை போன்ற
 அங்கம் கண்ணாணையுண்பவனான கண்ணாணைய் பாட உண்பும்
 நு உரையால் அங்கிணையே!

"எல்லே கிளக்கிரியே! இன்னும் உறங்கியோ!
 சிலிஸென்ய அடைபெய்மணி நூல்கள்! போக்குகிடுண்டு
 உலிஸையன் உன் கட்டுரைகள் பண்டெயன் உன் கட்டுரைகள்
~~உலிஸையன்~~ நூல்களை நானேதான் அயிடுக
 உலிஸை நீ போசாய உன் கிண்கிண வேறுதலைய
 உலிஸாகும் போந்தாடுறா? போந்தார் போந்து எண்ணிக்
 உலிஸாணை கொண்டுணை மாந்துரை மாந்துடிக்க
 உலிஸாணை மாயணைப் பாடலோர் எம்பாவாய்."

வினாக்கள் :

"ஏலே என் கொடியே! இணைமக் கிரியே! நூல்கள்
 உலிஸாம் உணக்காக அவ்வளவு நேரம் காத்திருந்தீர்,
 அப்படியெலிஸாம் அடைந்தும் உறங்குகிறாயே? என்ரு சந்ரு
 கட்டுகையாகவே கேட்கின் அவணை அடைத்தார், "அடியே!
 நூல்கள் எலிஸாம் உணக்காக முண்ணமே எழுந்த வுணைக்கும்
 காத்திருக்க வேண்டும். அப்படி எங்கிலும் உலிஸாக சிறப்பு
 உணக்கு கடுக்கிறா? என்ரு கடிந்த கொள்கிறார்கள்.
 உலிஸைம பொருந்திய இலையாயீயம் என்னும் யானையை
 அடைந்தவனும், சிறிதனை வேடையாகும் கிறும் கொண்டவனும்
 உண் மாயக்கண்ணனை வணங்கி மகிடி உடனே உருவாய்
 எண்கிறார்கள்."

பாடல் - 16

"நாயகனாய் நின்ற சூத்திரகோபலையே கோயல் காப்பானே!
கோயல் காப்பானே! கொடித் தோன்றும் கோரண ஊழை
உளயல் காப்பானே! மணிக் கதலும் திரைத் திரையாய்
சூயல் சிவமிய லோகம்கே சிறையறை
மாயல் மணிக் கதலும் நெய்தலானை உளய்திரைத் திரை
காபியாளாய் உத்திரைக் கயிலையும் பாடுவான்
உளயல் நெய்தலானை மாதிரி ஆயம்மா! நீ
பேய நிறைக்கதலும் நீக்கலோர் எம்பாவாய்.

விளக்கம்:-

சாங்குறைய கலைவனாய் இருக்கிற சூத்திரகோபலின்
சிறுமாளிகையை பாடிக்கொள்கும் காவலனே! கொடித் தோரணம்
காப்பிட உதவி காவலனே! உளயல் சிவமியறா
சாங்குறைய சூத்திர மாளிகைக் கதலும் திரைத் திரையாக.
மாயல் செயல்படும், கரிய நிறத்தையுடைய கண்ணன்
சாங்குறைய மூலமியமும் பறைசெய் குரல்களுக்காக சூத்திர
செல்லியிருக்கான். சூத்திரம் பெற்றுச் செல்ல நூல்கள் திரையு
வந்திருக்கிறோம். சூத்திரக் கயிலையும் பாடல்களை பாட
உள்ளோம். 'அநெயிலும் சூத்திரம்' என உன் உளயல்
சூத்திரமே என செல்ல உபதே. சூத்திரம் சூத்திர நிறைக்கதலு
சாங்குறைய திரைத் திரையாக.

"அம்புறமே சண்ணிடு கோடு அருக்செய்யும்
 எவ்வருமான் நந்திகோபாலா! எழுந்திராய்
 சிவம்பனாரிக்கு எல்லாம் கொழுந்தே! சுவைநக்கே!
 எவ்வருமாய் யசோதாய்! அநிஷாய்!
 அம்புறம் ஊடயுகிது சூழி உலகாந்த
 உம்பரி கோமாதே! உறவினது எழுந்திராய்
 செம்பெரு கடிவழி செல்லா! பலகேவா!
 உம்பியும் நியும் உறவினாரி எம்பாவாய்."

விளக்கம்:

சுடைகணையம், சேரிநீர் நீரையம் உணவும் பிறர்
 தருப்திப்பும் சிவனுக்கு கரிமம் செய்யும் எந்நன் சுவைநாண
 நந்திகோபடு! சூழிகள் எழுந்தருள வேண்டும். கொடியென்ற
 இடைகணையுடைய பெண்களுக்கு எல்லாம் சுவைநியான
 இளைய மனம் சாண்ட யசோதாயே! மருணைநாளை தீயம்
 உலகாந்த சூழ்ச்சுலி பிராங்கிப்பவனே! கிழிந்து உன் திருவடிக்கால்
 ந உண் விழிக்கு வேண்டும். செம்பெண்ணாலை செயிடு
 சிலம்புக்கணை சாணிந்து செல்லுகிறார்களான பலநாமனே!
 நியும், உன் கம்பியும் உறக்கிதிலி கருத்து எழுந்த
 எவ்வருக்கு கரிசனம் சூ வேண்டும்.

"உந்த மகனிநீரன் ஆடக ஆன்வலியன்
நந்தகோபாலன் மருமகனே! நம்பிண்ணாய்
கந்தம் கமழும் குடிலி கடை கிழவாய்
வந்தகந்தம் கோடி கடைக்கண் காண்
பந்தர் விரலி! உன் கைக்கண் பெர்ப்பாட
சந்திரமணிக் கையால் சீரார் உண்ணியநலிபய
வந்த கிழவாய் மகிழ்ச்சிகேலோர் எம்பாவாய்"

வினாக்கள்:-

மந்தர் சிந்தம் யானைகண் உடையவனே, போரி
பிணைக்காக கோள் வலிமை உடையவனான நந்தி
கோபலன் மருமகனே! நம்பிண்ணாய் பிராட்டியே! வானன்
சிந்தம் கந்தகண் உடையவனே! ஆலி நலாபுறத்தில்
கந்தம் கடைகிழவாய். குந்தகந்திக் கொடியின் மேல்
மந்தர் குயில்கள் பாடக் கொடுத்தி வடவன் பூப்பிழைப்பி
போன்ற மென்மையான விரல்கணைக் கொண்டவனே!
உன் கண்ணின் புகழ் பாட நாடுகள் வந்தார்களோம்.
சந்திரமணிக் உன் சட்டைய உண்ணியலின் ஆலிக்க,
சந்திரமணிக் கையால் உன் வானல் கண்டி கந்தகந்தி
எந்தன் உணர்வு மகிழ்ச்சியடையுமே.

"குஞ்சு ஏறக்கொரியக் கோட்டுக்காலி கடலில் மேல்
மெய்க்கொரிய பஞ்ச சுயன்கிதின் மேலேறி
கொக்கலர் பூங்கொழி நுப்பண்ணை கொங்கை மேல்
தையிடு கிபிற் மலர்மாரி பா! உய் திறவாய்
தொழுகுந் தண்ணிணாய்! நீயுன் மணாளனை
சாக்கணை குடியும் தயிலைடி மூட்டாய் காண்
சாக்கணை குடியும் வரிவாத்தி கிலையாய்
சாக்கணை குடியும் சாக்கணை சாக்கணாய்."

வினாக்கள்:-

"குஞ்சு ஏறக்கொரிய, யாணைக் குஞ்சுக்காலி இணை
கடலில் மேல் விரிக்கப்பட்டு மிகுதான பஞ்ச மெய்க்காலில்,
விரிந்த கொக்கலர் பூ ஆடிய நுப்பண்ணையின் மார்பில்
தலை வைத்து கண் மூடியிருக்கும் மலர் மாலை குறித்து
கண்ணிணை! நீ சாக்கணை குடியாயாக! தை பூதிய
கண்ணிணை உடைய நுப்பண்ணையே! நீ உன் கணவனாகிய
சாக்கணை சாக்கணை குடியானவரும் தூக்கத்தில் இருந்து
சாக்கணை சாக்கணை குடியானவரும் கூட சிவனைப் பிரிந்து
இருக்கும் சாக்கணை குடியானவரே! இப்படி செய்தால் உன்
சாக்கணை சாக்கணை குடியானவரே?"

"முப்பந்தி சேர் சிவரங்க சூன்சேர்ந்து
 கம்பம் அரிசனம் கலியே! சூயலையாய்!
 சேப்பமுடையாய் திறமுடையாய் செந்திராரிக்க
 சேப்பம் சேங்கும் விமலா! சூயலையாய்!
 சேப்பண்ண மெண்டுவைச் செவ்வாய் சிறுமருதிலை
 நப்பண்ணை நந்தியாய்! திருவெ, சூயலையாய்
 உச்சமும் சூயலையாயும் சுந்தரன் மண்ணாணை
 சீப்போடி சமீபம் தீர்ப்பலையார் சம்பளாய்!"

விளக்கம்:-

முப்பந்தி சேர் சிவரங்க சூன்சேர்ந்து, சிவரங்க சூன்சேர்ந்து
 கம்பம் அரிசனம் கலியே! சூயலையாய்! சூயலையாய்!
 சேப்பமுடையாய் திறமுடையாய் செந்திராரிக்க
 சேப்பம் சேங்கும் விமலா! சூயலையாய்!
 சேப்பண்ண மெண்டுவைச் செவ்வாய் சிறுமருதிலை
 நப்பண்ணை நந்தியாய்! திருவெ, சூயலையாய்
 உச்சமும் சூயலையாயும் சுந்தரன் மண்ணாணை
 சீப்போடி சமீபம் தீர்ப்பலையார் சம்பளாய்!"

"ஏற்ற சுவர்கள் சூரியோக்கி மீளரிய
 மாதிரிக் பாவ்சரியம் உள்லை பெரும்பக்கன்
 அதிர்ந்து பதைதான் மகனை! அதிசுதாய்
 உத்திரமுடையாய்! பெரியாய் உலகனில்
 சோதிரமாய் நின்ற சூர! சூயலையாய்
 மாதிரான் உலகை வலிவகாணலந்தன் வாசற்கண்
 உத்திரசு உந்தினி அடிபணிய மாதிரிவை
 பெருநியாம் உத்திரம் மகந்திரலோர் எம்பாவாய்".

விளக்கம்:-

கருங்கும் நெடுவெல்லாம் பாந்திரவின் நிரம்பி உடியும்
 உலகையி பாணல் கருங்கும் உள்லை நன்மை பெண்ட பசு
 கருங்கும் உரிமையானநாண நந்திரகாபணினி மகனை! உண்ணை
 நீ எடுவாயாக. வேதிகளானி பெருந்து பும் உலகையானவனை!
 அந்திர அந்திரகாணயம் அநிய முடியாக பெரியவனை! உலகிந்த
 யுதிக்கும் சூர! சூயல் எடுவாயாக! உண்ணை சூரிந்திரவர்கள்
 எல்லாம் உலகை விடிந்து, உண் வாசலி உண் பாந்திரி
 விடி அங்கும் அடியி யான, நூங்கும் உண் திரைமணயி
 மகந்திர பரம அங்கிருக்கிறோம். எங்கள் குண்குணாணா
 ஏற்பாயாக.

" லாரி லண்ட்ரூட்டிசில் லண்டிசெய்துநங்கும்
கரிய சிவிலம் அந்நெய்துந் திவிடிந்த
வேரி லயிர்பொங்கி எம்பாடும் போந்தந்தி
முரி திமிர்த்து முடிவில் ஹய்பட
பொருட்பா போலே ந் சூதாய்ப்பு அண்ணா! உன்
கோயல் நின்றி அருகே போந்தந்தி கோய்ப்புடய
கரிய சிவிலம் அந்நெய்துந் யாம்புந்த
கரியம் அந்நெய்துந் அருகேலார் எம்பாறாய்."

வினாக்கள்: -

லண்ட்ரூட்டிசில் லண்டயிவ்வாறான கோயலி உருத்தும்
பெருமை மிக்க சிவிலம் விடிக்கிறது. அந்நெய்துந் கண்ணிலி
நெய்யி பொதி பறக்கிறது. நூற்றாண்டு நபமாடி விடரி லயிரை
கிவிடிந்த, பெருமைபுடன் திமிர்த்து கிவிடிந்த கிணையுடன்
வெளியே போய்திறது. அது போல காய்ப்பு நின்றிந்த நின்றிந்த
உடைய கண்ணை! நியும் தீராத பொருடும் உன் கோயலிலி
கிணையு வெளியேறி, கிணையு அருகே செய். இவ்வாறுபாருகணை
கண்ணை மகக்கிந்தி சிவிலம்வந்தி அலாந்த, நூற்றாண்டு அந்நெய்து
கிணையு அந்நெய்துந் அருகே அந்நெய்து, அந்நெய்து கோரிக்கையி
பரிசீலனை செய்து ~~கிணையு~~ நின்றிந்திந்தி அருகே வெளியே
கிணையு .

"ஆருத்ரி மகனாய் யுனிதல் ஆரிருவிலி
 ஆருத்ரி மகனாய் ஆனிதல் உரை
 கரிந்திலா தாபித்தான் தீவிர நினைந்த
 உருத்தாய் பிழைப்பிதல் கூச்சன் உயித்தலி
 மெருப்பெண்ண நினைந் திடுமொலை! உணர்ண
 மருத்திக்கு வந்தோம் மறந்திடுகி யானில்
 திருத்திக் கெலிவழி செவ்வழி யாம்பாடி
 உருத்தாய் திரிந்த மலித்திடுகலோர் எம்பாவாய்."

விளக்கம் :-

கெவலியின் திமந்தினை நானிருவிலி பிழைப்பண! அணிந் ஆரலே
 யகோணையிடம் ஆனிதல் உரைவந்தோன் கென்றணை! அவிவாந்
 மறந்திடு உரை வந்திடு மெருத்திருடியாக கூச்சன் உணர்ண அழிந்த
 வேண்டும் அணிந் நினைத்தான். அவைக்கு உயித்தலி பயித்தலி ஏதும்
 மெருப்பெண்ண நினைந்த உயித்திடு கெருத்தெனையுடைய திருமொலை!
 உரை அருணா யாதித்திடு நூதிகள் வந்தோம். அந்த அருணாந்
 கந்தாயானால், உரை விருத்தித்திக் கெலிவச்சிநிப்பையம்.
 பிழைக்கென்கென ந் செய்த பணிகெனையம் பாறாபடி நூதிகள்
 பாடுவோம். உரை ~~கெ~~ பெருமைசையி பாடுவதால் துன்பங்கள் துணி
 பாடுவதால் உணர்ணயி மலித்திடுகலோர்.

"மாளே மணிவண்ணா! மார்க்கித் திராடுவான்
 வேண்டியார் செய்வனார் வேண்டுவன கேட்டதேயல்
 உலகினர் செயலிலாம் நூற்ற நூற்றின
 பாலகாண உண்ணித்தல் பாஞ்ச சணியமே
 போலிவன சங்கரின் போய்ப்பாடு உடையனவே
 சாலப் பெரும்பணைய பலிலாண்ட அசைப்பாடு
 கோல உலகீகே சொடியே விநாண்ட
 சிலின் கிணையாமி! அருளைலோர் அம்பாவாய்."

வினாக்கள் :-

பஞ்சுரிக்கிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டவனே! நல்கலை
 நிறுத்தினே! பெரிய களவி ஆலிணையல் மிடுப்பினே! பெரிய
 ஊர்கொலி ~~பெரிய~~ விழிவிழியாக மேல் கொண்டிப்பமும்,
 மார்க்கித் திராண் பிந்த, உலகத்தையே அநிர ணைக்கும் மூலையையும்,
 பால் சாகம் போன்ற நிறுத்தியும், உன் சங்கரகிய பாஞ்சுணியத்தையும்
 போன்றதும் ~~பெரிய~~ உலம்புரி சங்கரணையும், பெரிய நேரகணையும், பலி
 அண்ட பாடும் பெரியோரையையும், மங்கல தீபங்கணையும்,
 பெய்கணையும் கந்த, சிந்த நோண்டிய நிறுத்தியும்கந்த
 உரிய கிடத்தையும் அளித்த அருள் செயல் வேண்டும் -

"கூடாது வெலியும்சீர்த் தேவிநீர்! உன் சூன்னைப்
 பரப்பினது தென்கு யாழ்ப்பெரு சம்மாளம்
 நாடு ழகலம் பாதிசொலி நூற்றுக
 சீதலகலம் தோன்வனையே தோடெ வெளிப்பிழை
 புறலகலம் சான்றணைய பலிசுணம் யாழ்ப்பெரு
 சீதல உருபெயம் அசைமண்கோ பாதிசொரு
 ரெய் பெய்சு ழகலகை வடிவர
 கையகூறத் தனிநிந்தேவோர் அம்பாநாய்".

தொழில்:-

சாதிரிசுண வெந்திரசுண்கும் சிறப்பிந்த தேவிநீர்!
 உன்னை நூநீன் புழு அருள் பெற வந்தோம். சீதல
 தெளிவந்தினை திரிபுலக திரிந்திடுகாண பெரும தெளிவமம் சூதலாயக!
 அக அருந்தலி காண நாடு ழகல்கூறத். தையல் அணியும்
 சூகலம், தோனிசி அணியும் யாழ்ப்பெருயம், காசில் அணியும்
 தோடு, தீண்டிப்பி, காலில் அணியும் யாழ்ப்பெரு சூதிய அணிகலனி-
 சுணா சாதிரிசுண்கும் தெரு. ழகலகைசுணா வடிவிக. பிண்தார்
 திரிசுந்தி நூறகுடி தெய்யும் உணகயில், கபடகை உண்குமன்
 சிலாந்தி தையல் ரெய் வடிவ யாலிசொரு உண்பொம்.

புறம் - 28

"கறகங்கள் பிண்பிணியு காணம் தேர்ச்சுண்டோம்
அறிவிவாணியும் கிலிவாக சிவாரிசைக் உணர்ச்சினை
பிறகு பெயுந்தனை புண்பிணியம் யாருடைபோம்
கறகவாணியும் கிலிவாக கொதித்தா! உணர்ச்சினை
உறவேல் கும்கிவிக் குழிக்க குடியாக
அறியாக பிண்பிணியோம் அன்புறால் உணர்ச்சினை
சிவாரிசை அமைச்சுணையும் சிவ யகாரிசை
கறகா! நீ கறகம் பறகையலோர் எம்பாவாய்!"

விளக்கம்:-

கறகைய கிலிவாக கொவிந்தனை! நாநிசை பசுக்கிணியின்
பிண்பிணியல் கிண்பிணியு அறிவிவாணியும் கிலிவாக சிவாரிசைக் உணர்ச்சினை
பிறகு பெயுந்தனை புண்பிணியம் யாருடைபோம்
கறகவாணியும் கிலிவாக கொதித்தா! உணர்ச்சினை
உறவேல் கும்கிவிக் குழிக்க குடியாக
அறியாக பிண்பிணியோம் அன்புறால் உணர்ச்சினை
சிவாரிசை அமைச்சுணையும் சிவ யகாரிசை
கறகா! நீ கறகம் பறகையலோர் எம்பாவாய்!"

"சிற்றூர்ப்புறமாவே உந்திச்சொல் செவித்துணி
 பொருந்தாரயமுயே பொருளும் பொருள்சொல்லாய்!
 பெற்றும் பெய்ச்சுண்ணும் குலத்திலி பிறந்த ந்
 குற்றமில் அந்நொய்க் கொள்ளிமற் பொருள்க
 கிற்றெய் பற்றுகொண்டான் சினிமுதொண் கொவித்தா!
 சாந்தநெய்க்கும் குடுமுடி பிறந்திடும் உண்டினை
 உற்றாடு யாடுவாம் உணக்கெநாம் ஆடுவெய்யோம்
 மன்ற நம் காந்தினை மாற்றெலோர் அம்பாவுய்".

விளக்கம்:-

கண்ணா! அநிகரணயயிலி உன் பொன் பொன்ற காணா;
 பாநுங்கண உணந்த உந்திநெய்க்கெனும். அகற்கொண் காணாக்கொடு
 கண்! பசுக்கொண் பெய்ச்சுடி பிணக்கும் சிவயாடுவெய்க்கிலி பிறந்த
 ந், அந்நொய்க் கிந்த சிவ விரதத்தொடு கண்ணெகொண்டாமை விட
 விபாடு! ந் சநம் சிவ பொருட்கொடுக்கொடு (அணிகலன்கொண்
 முகவாணை) கிந்த விரதத்தொடு பெருகொள்ளவிரிவை. அணியும்,
 குடுபிறிணியும் ந் அந்நொ குலத்திலி பிறக்க வெண்ணும். அந்நொ
 உன் உண்கொண்டாடு குடு வெண்ணும். உண்க மட்டுமே கொண்
 தெய்யும் பாக்கியத்தொடு குடுவெண்ணும். கிடு சிறி மன்ற விருப்பதி-
 கண்ணெயிலும் நயே அழிந்த விடு.

